

בְּרֵאִים

א

בְּרֵד

בְּעַמְקֵי לְבִי הַמְּכֹאֹב הַצָּרֵב עוֹדוֹ לֹא נִרְדָּם,
אך לְצַעֲקוֹ נִרְאֵתִי,
פֶּן יִשְׁמְעוּ וְהַעֲלִיתִי
רַחֲמֵי רַעִים עָלַי, רַעִים הָעוֹמְדִים בְּמִרְדָּם.

וְרוּחֵי עָלַי כִּי יִשְׁתַּפֵּף עִם דַּמְדוּמֵי עַרְבָּיִם
וְכִלְי גִיב תִּפְלֶה,
לֹא אוֹצִיא מִלֶּה:
אֵל נָא יִנְדַע בְּאַרְץ כִּי אֲמִין עוֹד בְּאַלֵּהִים.

וְכֹאֹב אֶכְאֵב בְּסִתֵּר וּדְכִמָּה אֶעֱסֶה כְּמִדֵּי
וְדַמְעָתִי בִי תִבְלַע:—
לֹא אֵל לִי וְלֹא רֵעַ!
תַּם הָעוֹלָם לְגוֹעַ וְאֵתֵר אֲנֹכִי לְבִדֵּי.

ב

הַפְּכַף־

בְּקִרְאֵי לְבָבִי וְלִמְסַפְדֵּי אֵל לְדַבְרֵי מְאֻמִּינוּ,
 כִּי שָׁקַר אַךְ תִּהְיֶה לְשׁוֹנֵי:
 מְלֵאָה כּוֹס גַּפְשִׁי עַל שְׂפֹתַי צְחֹק וּמִשְׁטֵמָה,
 וַיְהִי לִי לְמִסְקָה – יִגְוֵנִי.

וּבְצַחֲקִי, וּבְצַחֲקֵי, וּכְלֵי מִפְרַפֵּר מִצְחֹק,
 לִי גִידוֹ בְּרֵאשִׁיכֶם בְּדַמְמָה;
 בּוֹאֵשׁ קִרְאֵתִי לְחַיִּי, עֲלוּמֵי וְאַהֲבָתִי,
 וְאַשְׁנָא, הוּא, אֲשֶׁנָּא נְחֻמָּה.

וְדַעוּ נָא כִּי עֲזָרְכִי מְדַנִּים וּבְגֵי תִּהְיוּכֹחַ
 בִּי שְׁנַיִם: – אֲנִי וְרִצּוֹנִי;
 הַכְּצִי לֹא אוֹצִיא לְפַעֲלוֹתַי, וּמַעֲשֵׂי לִי שְׁנוּאִים,
 וְנִרְיִים לִי גִילֵי וַיִּגְוֵנִי.

וְדַעוּ נָא כִּי אָדָם אֲנֹכִי, הַפְּכַף־וְעָרוֹם,
 תְּחֻמֵּי בְּפִרְיָאָה לֹא לְצֹן,
 הַשּׁוֹסֵם אֱלֹהִים רְחֹקִים וּקְרֹבִי אֶתִּיו וְשֵׁנָא,
 וְשֵׁשׁ, וּבֹכָה עַל אֶף הַרְצֹן.

ג

לילה

דממה. בשעה זה יורדים קרובי מרום
מטה -

אפלה. בשעה זה טסים בוכבי מעלה
להאיר העלטה -

יש סלם בו יורדים הקרובים ועוזים.
הכה,

תני דרך ונעל בו אלה המרומים;
קצתי בערבה.

יש דרך בה בוקעים בוכבים האפל
להאיר.

נחפשה הבוכבים שאבדו שם, והנה
ליל חייגו בהיר.

אך צר כי שורפים הקרובים סלמם
ברדתם,

ובוכבים שאבד דרכם בערפל
לא תשוב עת לדתם.

תפלה

אלהי אלי

אנא ברא לי רע אשר יהיה בודד כמוני
ולא ידע כמוני מנוחה,

אשר כל חיו יהיו כחיי האסור בכבלים
וכורע על עברי פי שוחה,

ואשר ישא בכבול חלומות ויו לאלפים.

הקלים מן הברק ומן השמש ימים.

ואף אחד מהם לא יפתר.

אלהי אלי

אנא ברא לי רע אשר זבין למעמקי

ולא יבזו לי ולתוגתי,

ובטרם עוד לפניו מצוקות סתרי אשפכה,

תדבר אליו נשמתו,

המלאה אך נקאים קודרים פליל אשמונים.

הספוגה בכי נשופים, יללת תנים,

ועל חטא שלא חטאה - תנסר.

אלהי אלי

אנא ברא לי רע אשר יהיה יתום האשר

ולמוד הצללים הנוגים,

וְלֹא יֵרָא בְסֵר תִּקְנֶה בְּהַגְמָלוֹ, וְלֹא יִדַע
סוֹד אֱהָבָה בְּתַעֲנוּגִים,

וּבְשׁוּרוֹ מִדֵּי פַעַם, בְּהַנְשֵׂא עַל כַּנֶּף הַסַּעַר,
אֵת אֲשֶׁר לְבוֹ נַעֲנָה בְּרֵב חֲבָלִים יָהֵר,
דוּמָם וְאֵין קוֹל, וְנִפְשׁוּ תִהְיֶה שְׁלֵוָה.

אֵלֵי, אֵלֵי!

אָנָּה בָּרָא לִי רַע אֲשֶׁר לֹא יָאוּר אֵת הַחַיִּים
בְּהֵיט וּבְרָכָם לְפָנָיו סְתוּמָה,
אֲשֶׁר מִשְׁפַּעַת מִשְׁאֵלוֹתָיו הַגְּדוֹלוֹת וְהַנְּצוּרוֹת
לֹא יִשְׁאַל וְלֹא יִדְרוֹשׁ מְאוּמָה,

וְאֲשֶׁר נִכִּיר כִּל אֶפְסוֹתָו בְּעוֹלָם וְחִדְלוֹנוֹ,
וְכַמְצָפָה אֵלֶי-חֹסֵד יִצְפָּה אֵל רַקְבֹנוֹ
וְאֵל הַמֵּנוֹת לֹא יִשְׁמוֹר אֵיבָה.